

ALAPÍTÁSI ÉV: 2007 ● KIADJA: H-MÉDIA
BT. ● SZERKESZTI: A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ●
FELELŐS SZERKESZTŐ: VARGA GÉZA ● SZER-
KESZTŐSÉG: 6000 KECSKEMÉT, TÓPART U. 8/C.
● E-MAIL: INFO@HIROSNAPTAR.HU ● TEL./
FAX: 76/476-115 ● TÖRDELÉS, NYOMDAI
ELŐKÉSZÍTÉS: DR. POTÓ ISTVÁN ● NYOMDA:
MÁTYUS BT. ● FELELŐS VEZETŐ: MÁTYUS GYULA

Hírös Naptár

www.hirosnaptar.hu

Értéktörző havilap 2012. szeptember – október

5. évfolyam 3. szám

Mednyánszky esa- vargó festőbojtárja

125 A Kecskemé-
ti Képtár mű-
vészettörténeti szempontból
talán legértékesebb képző-
művészeti anyaga Glücsk Fer-
enc és felesége ajándékozá-
sának köszönhető. Az ún.
Wolfner/Farkas–Glücsk-
hagyaték legtöbb műve a
huszadik századi magyar
és európai festészet egyik
jelentős alakja, a 125 éve,
1887. október 20-án szü-
letett Farkas István festő-
művész alkotása.

Farkas István gazdag pol-
gárcsaládban született. Apja,
a cégalapító Wolfner József

FEL KELL SZÁLLNI A TÖRTÉNELEM VONATÁRA Kis történelmi lecke a 80 éves Király Lászlóval

80 Király László jel-
legzetes alakja
a kecskeméti közéletnek.
Nemcsak jovialis csokor-
nyakkendős figurája teszi
azzá, hanem szókimondó
őszintesége is. Valamikor
nagyon fontos ember volt
a megye mezőgazdaságá-
ban – amikor az virágzó
korszakát élte –, a külföldi-
eknek sokszor mint „tarto-
mányi agrárminisztert” mu-
tatták be. Közreműködött
a felsőfokú kertészképzés
elindításában, és maga is
tanított megszerezve az
egyetemi tanár címet.

*Legutóbb akkor hallottam
Önt, amikor egy alapítványi kö-
zépiskolában, mint a kuratórium
elnöke a ballagáson útravalóval
látta el a végzősöket. Mennyivel
könnyebb, nehezebb vagy má-
sabb ma egy 18 évesnek, mint
amikor Ön volt ennyi idős?*

Biztattam őket, hogy már
csak ötven év van hátra a nyug-
díjig, s ez alatt az ötven év alatt
mindenkinek meg kell állnia a
helyét, ahogyan tudja. A lé-
nyeg az, hogy nem kell pánik-
ba esni. Én 1951-ben érettsé-
giztem, s hát valljuk meg, nem
volt akármilyen ez a század.

Folytatás a 4. oldalon

Szűkekeny kézfórfájásán, a háttérben
egy fiatalok fotója

Király László

Folytatás az 1. oldalról

Ma semmivel nem könnyebb vagy nehezebb, csak másabb egy fiatalnak elkezdni az életét. Akkor és ma is sokan elkallódnak, magas az „elhullási veszteség” az ifjúságban. Mondták nekem korábban, hogy te soha nem szidtad a Rákosi-rendszert. Hogy szidtam volna, amikor húszéves voltam és enyém volt a világ. Most ugyanez a helyzet. Lehet szidni a rendszert, navigare necesse est, ugye, de azért

FEL KELL SZÁLLNI A TÖRTÉNELEM VONATÁRA Kis történelmi lecke a 80 éves Király Lászlóval

nagy bárgyúság, de elvégeztem, aztán tettem még rá tizenegynéhány évet. Mindig ki kellett kerülni az akadályokat, akkor és most is.

Többször tartok előadásokat, s hogy a hallgatóság megértse, a történelem változásait a következőkkel szoktam megmagyarázni. Ha jön a történelem gyorsvonata, elé lehet állni, fel lehet rá ugrani menet közben és be lehet alá esni, de aki felül rá, az utazik. Az én generációmmal kapcsolatban sokszor azt mondják a bölcsek, hogy kiszolgáltunk egy rendszert. Bocsnatot kérek, 45-ben Jaltában, amikor a nagyok eldöntötték a sorsunkat, magyar legfeljebb a hátsó kertben kapálgatott mint hadifogoly. Én sose szégyelltem, hogy mi

gyar mezőgazdaság a világ öt legjobb mutatójú mezőgazdaságának egyike volt. Most hol vagyunk, ez vicc. Akkor volt 12 cukorgyár, most van egy fél, és ott csak csomagolják nekünk a cukrot, volt 10 millió sertés, és nem ment tönkre a Gyulai Húskombinát, mert külföldről kellett beszereznie a húst, a Boci csokit Szerencsen gyártották, nem a Nestlé csehországi gyárában. 36 millió palack pezsgő ment ki a megyéből évente. Mindezzel együtt, itt mindenki okoskodhat, a mezőgazdaság soha nem volt meghatározó. 1968-ban, amikor bevezették az új gazdasági mechanizmust, többfelé előadásokat tartottam. A repülőtéren a tisztikarnak is beszéltem, aztán jöttek a megjegyzések, hogy

lunk, mert azt érdemes, ha a magyar kukacos. Ez így nem működik. Nem a farka csóválja a kutyát, vagy korszerűben megfogalmazva, nem a kurzor mozgatja az egeret. Be kell állni, ez a történelem vonata. Most a vonat elé állunk és „szabadságharcot” vívunk. 1100 év alatt egyetlen szabadságharcunk sem járt sikerrel, izgatottan várom, hogy most sikerül-e.

80 évesen is nagyon energikus, mondhatni életvidám, mit szeretne még mindenképpen megélni?

Nincs semmi olyan, amire azt mondanám, hogy szeretném még megélni. Azt fogadom el, ami jön. Az élet olyan, mint egy fűrészpórtorta, ami-ben van mazsola is. Az okos

élni is kell.

Apám asztalosmester volt, aki akkoriban kispolgárnak számított. A háború után volt a földosztás, az új gazdáknak kellett a gyümölcsös és egyéb ládák, melyeket 15 ember szegelte, ezért apám a gyáros kategóriába került, így nem nagyon tanulhattam. Egy barátommal elhatároztuk, hogy nem akarunk bevonulni 36 hónapra, ezért kerestünk egy iskolát, ahová bennünket is felvettek. Ez volt a korabeli számviteli főiskola erdőgazdasági és gépállomási szaka, elég

megcsináltuk a „gulyáskommunizmust” meg a legvidámabb barakkot, mert aki járt a többi barakkban, az tudja, hogy ez nem volt semmi.

Egész pályafutása szorosan kapcsolódik a mezőgazdasághoz. Hogyan éli meg azokat a változásokat, amelyek az utóbbi két évtizedben mentek végbe ebben az ágazatban?

A mai mezőgazdaság az 1935-ös szinten van, amikor Erdei Ferenc megírta a Futóhomokját. Az én időmben a FAO minősítése alapján a ma-

a mezőgazdaság mindennél fontosabb. Kedves elvtársak, ha az ipar csak bunkót tudna gyártani, fújhatnák a repülő tudományukat, válaszoltam nekik. Ha az ipar nagy, erős a mezőgazdaság is, s ez a 70-es 80-as években így volt. A mezőgazdaságban pedig a nagyüzemek voltak a meghatározók. Ez a „hónaljmeleg mánia”, a családi gazdaság nem működik. Nagyüzem legyen, amely azonos termékből nagy tömeget tud piacra dobni. Kit érdekel, hogy a boltban olasz retket vásáro-

ember a mazsolát keresi, a hülye ember meg fűrészport zabol egész életében. A munka számomra soha nem volt teher, hanem feladat. Az egyetlen demokratikus dolog a világon, hogy mindenkinek 24 órája van. Ebből 8-at „elad” az ember, amikor az ott érvényes játékszabályokkal kell játszani, és nem szabad összekutyulni a maradék 16-tal. Abban úgy élhet, ahogyan szeretne, láthatja a világot. Látni kell és élni kell a világot!

Kállai Erzsébet

Családi körben

Fülöp herceggel az 1978-es fogorvosi világtalálkozón az alkalmából